

Nr 753

Av herrar **Bohman** och **Magnusson** i Borås, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 93, med hemställan om riksdagens samtycke till förordnande om fortsatt valutareglering, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 618 i Första kammaren)

Valutaregleringen tillämpas numera huvudsakligen för skilda slag av kapitalbetalningar. De löpande kommersiella betalningarna har ju under senare år liberaliserats i sådan utsträckning att man nu kan tala om nära nog full frihet. Motsvarande frihet bör nu eftersträvas på kapitalområdet. Den internationella utvecklingen har inneburit att hindren för kapitalrörelser successivt avskaffats, något som bl a. kommit till uttryck i arbetet inom OECD och inte minst EEC. De allt intensivare kontakterna mellan å ena sidan den västra världens industriländer och å andra sidan utvecklingsländerna utanför Europa har ytterligare ökat behovet av större rörlighet hos kapitalet.

Vårt lands ansökan om associering till EEC, den förestående utbyggnaden av våra ekonomiska kontakter med utvecklingsländerna samt den tilltagande konkurrensen på våra exportmarknader — där kreditvillkoren ofta betyder väl så mycket som priset — aktualiserar enligt vår mening en omprövning av den nuvarande valutaregleringen. Det är ur samtliga tre här ovan nämnda aspekter angeläget att en ökad frihet för kapitalet att röra sig över våra gränser i båda riktningarna snarast kommer till stånd. En väsentligt ökad sådan frihet är en förutsättning för att svenska företag skall kunna konkurrera på lika villkor med företagen inom EEC-länderna vid exportansträngningarna såväl inom som utom den gemensamma marknaden. Sådan frihet måste också uppnås för att vårt land skall få tillgång till de kapitalresurser som erfordras för att göra biståndet till utvecklingsländerna effektivt. Det är nämligen uppenbart att vår egen kapitalmarknad är otillräcklig för att möta de kapitalbehov som vi kommer att ställas inför.

Den allmänna uppslutningen i vårt land kring den ekonomiska integrationens idé och den allmänna enigheten om att vårt land i väsentligt större utsträckning än nu skall göra sina insatser för utvecklingsländerna är oförenliga med de långtgående inskränkningar i fråga om kapitalets rörlighet över vårt lands gränser, som den nuvarande valutaregleringen innebär.

En anpassning av den svenska liberaliseringsgraden till vad som i allmänhet råder i utlandet, och särskilt inom EEC, torde kunna ske utan några

olägenheter ur ekonomisk-politisk synpunkt. Tidpunkten för en frigörelse synes tvärtom just nu lämplig med hänsyn till det rådande konjunkturläget och till det aktuella läget på den svenska kapitalmarknaden. Vi önskar för övrigt i detta sammanhang erinra om att stabiliseringsutredningen i sitt enhälliga betänkande uttryckt den uppfattningen att friare kapitalrörelser över gränserna kan medverka till en viss utjämning av konjunktur rörelserna och att detta i sin tur kan underlätta den inhemska stabiliseringspolitiken.

Mot bakgrund av vad här ovan anförts synes en avveckling av den nuvarande valutaregleringen snarast böra komma till stånd. En sådan avveckling torde kräva en viss övergångstid. Denna kan dock göras förhållandevis kort och bör under inga omständigheter sträcka sig över innevarande år.

Aberopande det ovan anförda hemställer vi,

att riksdagen med ändring av Kungl. Maj:ts proposition nr 93 måtte samtycka till en fortsatt tillämpning av den nuvarande valutaregleringen för tiden från och med den 1 juli 1962 till och med den 31 december 1962.

Stockholm den 27 mars 1962

Gösta Bohman

Tage Magnusson
i Borås